

Dieu et mon droit.

MAANDAG, 25 JULIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *ƒ1,00* geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen *15 cents* de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien *25 cents* zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 23 Julij.

Zou de heer van Hall of de heer van

kunnen zeggen? Maar waarom nu juist eene nieuwe wet? Was het niet genoeg dat de *Koning* door de Grondwet gewapend was met de magt om elke inbreuk der kerkgenootschappen op het gebied van den Staat af te slaan? Men verneme het antwoord op deze vragen:

»Het ontbreekt, wel is, waar, in de Hollandsche wetgeving geenszins aan soortgelijke wetten; maar de eerste en gewichtigste derzelve, die van 18 Germinal, An X, nopens de organisatie der eerediensten, is nimmer geheel uitgevoerd, zij is in verschillende bepalingen gewijzigd, en zelfs haar gezag wordt op meer dan een punt van het grondgebied betwist. Deze wet excludtoir verklaard den 6 Jan. 1811 voor alle provincien van het rijk als aldoo als regeens verplichtend beschouwd, alhoewel vele van hare bepalingen formeel strijdig zijn met den liberalen geest der Grondwet, die het beginsel der onbeperkte gewetensvrijheid erkennende, aan den Koning de magt verleent om alle gezindten te houden binnen de palen, welke de verplichting om de orde en de rust van het land te verzekeren, zal vaststellen. Dienvolgens moest de wet van An X worden afgeschaft en te gelijker tijd vervangen door eene nieuwe wet, meer overeenkomstig met de Grondwet, die de wederkeerige regten der regering en der verschillende eerediensten juistere afbakende. In die behoefte heeft het gouvernement willen voorzien door zijn wetsvoorstel aan de Staten-Generaal aan te bieden, en tevens heeft het de mogelijkheden willen uit den weg ruimen, die in den laatsten tijd zijn opgetreden.»

En welken indruk op de wets-voordragt gemaakt heeft?
 Dr. Dehaas zullen het ons zeggen: Het is alsof zij de
 Amsterdamsche vertaald hebben.

Men verzekert ons dat het ontwerp van den heer van Hall een gunstig onthaal heeft gevonden, en dat men reeds van alle kanten voor het ministerie geruststellende verschuipslen openbaart. Men heeft zelfs opgemerkt, naar men ons zegt, dat de gematigde Katholijken even als de Protestanten zelven dit ontwerp toejuichen, hetwelk sommige hunner meest geakkrediteerde leden als een volkomen eerlijk verdedigingswapen beschouwen, hetwelk de Staten-Generaal niet moeten aarzelen van het gouvernement in handen te geven, opdat het daarin het eervolle en loyale regt putte om ter geschikter tijd maatregelen te nemen, die Protestanten en Katholijken gelijkelijk zullen treffen, of, beter gezegd, beschermen. Voegt er bij dat wanneer deze wet zal aangenomen zijn, de verschillende erediensten in het koninkrijk der Nederlanden een geheel andere en ruimer vrijheid zullen genieten, dan hun in de meeste andere landen van Europa verleend wordt."

Desniettemin zal er toch nog wel eenige oppositie zijn tegen de wet. Welke? Wie zal met haar geen vrede kunnen hebben?

Men verwacht tegenstand van den heer Thorbecke en van zijne vrienden. Men berigt dat zij zich gereed maken om het ministerieel ontwerp aan te vallen, dat hun in een veel te liberaal en voor de onafhankelijkheid der eerediensten te gunstigen geest schijnt uitworpen te zijn.

Ook de theokratische Katholieken — zij moeten dan nog al te oordeelen naar de adressen, talrijk zijn in Nederland — zijn met de wet niet ingenomen.

Men voorziet ook den tegenstand van die katholieke partij, welke theokratisch absolutismus wij reeds hebben gesignaleerd. Maar die tegenstand zal niemand verwonderen; want het is juist tegen die partij en tegen die aanmatigingen, dat het wetsontwerp gericht schijnt. Men bekommert zich echter weinig over de behendigheid van die partij.

Met mijn gesteunde Blijft, dankt alle oppositie, on
vervaard, het nieuwe kabinet verheft het tezuat
onder vrees en het is wel overtuigd dat de discussie
nat tot eer en tot groot voordeel voor het land zal
strekken.

Tot zoo verre de algemeene beschouwingen over de werl. Nu treden de *Debats* in eene ontleding van hare artikelen. Aldus vangen zij aan:

Het wetsonwerp bestaat uit vijftien artikelen. Art. 1, 2, 3, 4 en 6 zijn de eenigste, die wezenlijk van gewigt zijn, en waartegen de pogingen der oppositie zullen ge-
maakt worden.

wordt in het hoofdartikel der wet — geen enkel woord — niet vermeld! Doch, laten wij onze aanblikkingen niet Hollandsche rondheid nitspreken; is 't niet eerlijker om te zeggen, dat wij, in die mate, dat het eene schande is voor Nederland, de buitenlandsche pers op die wijze in dienst te nemen van zijne regering? Wij wenden ons dan ook tot van het artikel der *Deda's* af, het diep betrouwen, dat, wanneer zij de tegenwoordige regering in haren bescherming willen nemen, zij dit dan niet weten te doen dan met verzakking der hoedanigheden, waarop de Nederlandsche landaard den hoogsten prijs stelt.

In verband met het voorgaande, wijzen wij nog eens op het jongste artikel van het *Journal des Débats* over ons land, waarin door de heer Armand Bertin door zijn correspondent uit den Haag de onbegrijpelijkste onwaarheden

zijn op den nouw trespel. Dat die Haagsche berigtge-
verkring is, dat wij niet beween, ook niet dat
hij stout is, dat leeren pult al te brutaal, dan dat
zij behendig zijn kan. Alleen merken wij op, dat hij
goed heeft gerekend op de onwetendheid van een Parij-
zenaar, als de heer Bertin, dien men betrekkelijk ons
land kan wiss maken wat men wil. China is te Parijs
bij een echten Parijzenaar, als de heer Bertin, beter
bekend dan hetgeen de heeren van het *Journal des*
Débats Holland noemen. Men heeft dus te 's Hage de
handen vrij, om in voornoemd blad te plaats en wat men
wil 't Is maar jammer dat ook het *Journal des Débats*
in Holland gelezen wordt. Men moest zorg dragen, dat de
Nommers van het blad, waarin Holland besproken wordt,
niet in het land verschenen. Zouden bij toeval niet eenige
exemplaren van een vreemd dagblad kunnen worden ver-
mist? Zulk een toeval zou de ongelegenheid voorkomen, dat
de beruchte artikelen werden besproken, gewaardeerd
en aan de kaak gesteld. Met die toefelijke tank houdt
zich, als wij straks zeggen, de *Behoefte* bezig en hij
kijft zich daarvoor uitmuntend. Plaatsebrink alleen ver-
hindert ons zijne goed geschrevene artikelen over te
nemen, die wij aan de aandacht van het Nederlandsche
publiek aanbevelen. Teregt zegt de *Behoefte* in zijn voor-
laatst Nummer:

„Er is eene maat in alles. De haat-zelve verward zich, en geeft hem die er mede bezielde is, aan de openbare bespotting over, wanneer zij zekere grenzen overschrijft. De korrespondent van het *Journal des Débats*, stelt zich daarmede niet tevreden, dat hij democratisch slijt op den grootsten onzer staatslieden werpt, maar drijft de kwade trouw zoo ver, om hem denkbeelden toe te schrijven, die hij nimmer heeft doen kennen en die door zijn gedrag in den jongsten tijd schitterend weersproken worden. Deze taktiek is zoo schandelijk, dat zij door de eerlijke mannen van alle partijen zal worden afgekeurd, en zelfs het doel niet zal bereiken, dat men er zich van voorstelt.”

Met der daad, 't is lang geleden, dat in de H. Schrift gezegd is: *iniquitas mentis est ubi*. Die spreuk hebben wij in de jongste dagen maar al te dikwijls bewaarheid gezien.

Ook het Handelsblad en de Grondwet maken de opmerking, dat nu, als vóór de verkiezingen, op nieuw van zekere zijde een intimidatie-systeem gebrant wordt.

De Grondwet, na medegedeeld te hebben de onzen lezers bekende plaatsen met de *Amerikaansche* *Rakkel*, komt indeert alom:

» Dus bij afstemming: de regering van de knoet. De
verbanning naar een Nederlandsch Cayenne!!

„Gelukkig, dat de Staten-Generaal en het Nederlandsche volk geene kinderen zijn, die zich door een „boeman" laten bang maken."

Wij zijn niet gewon met den Evangelischen Kerk-
bode in te stemmen. Geschiedt het, dan is het, als men
zegt, een streepje aan de balk.

Heden nu is dat geschied. Ten aanzien namelijk van de verklaring, door den *Kerkbode* in zijn laatste Nummer gegeven, dat „het verleggen der zetels van Utrecht en Haarlem naar elders” voor hem — hij had er bij kunnen voegen: voor de Protestanten in algemeen — „eene zaak van zeer ondergeschikt belang” is. Wij stemmen dit gereedelijk toe, en gelooven dat op dit punt althans nog maar weinig verdeeldheid van zienswijze bestaat.

Wij lezen in de Grondwet van 1848, met genoegen, dat de Rijksoverheid niet deelt in aanzien van den weg, dien wij wenschen te zien geroeg bij het bespreken van de onlangs medegedeelde diplomatische stukken.

Wij vereenigen het gevoelen van de Tijd, dat eene
beoordeeling ook van het tweede gedeelte der nota van
27 Junij j. l. nuttig is en noodig. 3

De achting, die wij het dagblad toedragen, hetwelk ons lieden over deze onze meening interpellceert, maakt het ons tot plicht, die nader toe te lichten, en dit te meer; daar zij schijnt eene opvatting te gedoogen, welke inderdaad noch met onze bedoeling, noch met onze antecedenten zou strooken.

» Wij achten de beoordeeling van het tweede gedeelte der nota van 27 Junij j. l. noch *nuttig*, noch *noodig*. Het is niet nuttig; want waartoe zou het dienen? Om te herhalen, wat ieder reeds weet: dat het Ministerie zich vast houdt aan een stroohalm; en dat al wat gezag heeft: openbare meening, schriften, acten, verklaringen, wetten, zich tegen het Ministerie verzet. — Het is niet *noodig*, want zal het hof van Rome niet weten, wat sinds drie maanden dagelijks in Nederland luidt, wordt verkondigd, als zoo vele *protesten* tegen hetgeen de Regering durft ondernemen?

als wij dus wenschen, dat de dagbladpers zweeg van ditgeen, wat nog uitmaken punten van onderhandeling tusschen onze Regering en het hof van Rome; het was om het Ministerie te doen gevoelen dat het onstaatkundig heeft gehandeld.

„Wij weten zeer wel, dat het hier niet geldt »belangen van den Nederlandschen Staat tegenover de belangen van den Pausselijken Stoel.” Wij weten zeer wel, dat het alleen geldt de vraag, of het gelukken zal op de Grondwet geweld te plegen en aan Nederlanders te ontnemen, waarop zij het volste regt hebben.

Maar wij stelden ons een oogenblik op het terrein van het Ministerie. Voor dat Ministerie, welks aanwezig alléén geregtvaardigd wordt door de poging om de Grondwet uit te voeren in de »tegenovergestelde richting», moeten die onderhandelingen ondersteld worden te zijn »de hoogste belangen van het Vaderland." Welnu, juist daarom wenschen wij, dat men zwijge over hetgeen dat Ministerie, geroepen om die hoogste belangen te behartigen, zoo ligtvaardig prijs geeft, alvorens de beslissing is gevallen. Wij wenschen dat men zwijge over al die onhoudbare stellingen en over al die ongrondwettige doorwarden, overtuigd dat het hof van Rome in zijn antwoord zal bewijzen beter onze instellingen te kennen dan de heer van Hall. Wij wenschen te zwijgen over die punten, opdat niet later worde gezegd: »Ja men heeft het hof van Rome de wapenen in de hand gegeven!" Uit de overgelegde stukken blijkt reeds duidelijk, dat de diplomaat te Rome opgewassen is tegen den diplomaat te 's Gravenhage. De druppels bljve toeschouwer, de overwinning is niet twijfelachtig, want het goede regt heeft zelfs een bekwaamen diplomaat niet moedig

„Dat is onze bedoeling. Wij stellen er prijs op, dat zij gekend worle, want wij verlaten geen oogenblik den weg, onder zoo veler bijval ingeslagen.”

Te Broekhuizen (Limburg) en omstreken wordt geteekend het volgende adres

» Aan de Heeren Vereenigde Leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal te 's Gravenhage.

Mijne Heeren!

„De ondergeteekende kiezers en leden der gemeente Broekhuizen (Hertogdom Limburg) doordroegen van pligtgevoel en gehoorzaamheid aan hunne voorvaderlijke godsdienstige instellingen, zien deze laatste bedreigd door het wets-ontwerp tot regeling der kerkelijke instellingen u door de regering aangeboden.

»Medelijdend hebben zij nedergezien op de misleide menigte, die sedert einigen tijd in beweging gebragt, om de leide als brave staatsburgers bekende Nederlanders. Bitterd hebben zij de overmogen en, in hunne dierbaarste belangen te kwaden, die, door hun geloof, hebben zij met het oog op den Albestuurder kalm en gelaten de toekomst te gemoet gezien.

Van al de hun geoorloofde middelen wenschende ge-
bruik te maken, sluiten zij zich aan, bij alle Rooms-
Katholieken van Nederland en protesteren bij dezen tegen
den geest en de strekking van gemeld wetsontwerp,
hetwelk onverminderd de miskenning der katholieke gods-
dienst, vooral kwetsend is voor hunne eerbiedwaardige
heiders, welke trouwens zoo vele antecedenten hebben
geleverd van niet alleen geene verdenking te verdienen;
maar verre verheven te zijn boven de laaidunkende gevoe-
lens, die bij het opstellen van gemeld wetsontwerp
hebben voorgezet.

Mijne Heeren! De Katholieken kennen hunne plichten. Zij weten hoe de geschiedenis van achttien eeuwen hunner kerk, dat dezelve, even als hare Goddelijke Grondlegger moet en zal vervolgd worden. Dat de dagen der vervolging, welke met Nero begonnen, de schoonste dagen harer geschiedenis zijn. Dat de Kerk, door die vervolgingen wordt gelouterd, even als de dampkring door den storm; waarom dan ook de laatste verguizingen hun geenszins verontrusten.

Zij ahonden hetel is weer de moede sporen om zich tot u Mijne Heeren te wenden, vermits omdat zij in U het bewustzijn van plicht in de vertegenwoordiging van het Nederlandsche volk mogen en kunnen veronderstellen; anderdeels omdat zij vertrouwen op de beloften van den Goddelijken Stichter hunner Kerk, die dezelve op eene Steenrots vestigde, welke reeds achtien eeuwen stormen heeft getrotseerd, en ondanks de verpziging en miskenning der Wereld niet zal vernietigd worden; maar Mijne Heeren! zij wenschen u te behoeden, door de verwerping van gemeld wetsontwerp, voor eene daad, die de eer van het aan Europa wegens zijn gezind verstand bekende Nederlandsche volk zoude moeten bezoedelen, en een treurig bewijs zoude geven hoezeer sektchaaf, egoismus, vooroordeel en ongelooft den mensch kan verblinden.

» Wij eindigen in vertrouwen op de antecedenten be-
reids door de Kamer gegeven, en met de herinnering
van den verstandigen Gamaliël;
» Is het menschenwerk, dan zal het van zelve te niet
gaan. Is het echter Gods werk, dan kunt gij het, on-
danks uw strafwetten, niet vernietigen; want men moet
God meer gehoorzamen dan de menschen.
» Broekhuizen, den 18 Juli 1853.

Wij vernemen heden, dat verzonden zijn aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal adressen, gelijklui-

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like Heerenberg, Pekela, Maasticht, etc.

Men schrijft ons uit Bodegraven: Niettegenstaande de vele kuiperijen, welke hebben plaats gehad, zijn de afgetreden leden van den gemeenteraad, de heer burgemeester Jan van Dam, Protestant en de heer B. Blom, Katholiek, de eerste met 87 en de tweede met 81 stemmen en dus met overgrote meerderheid herkozen.

In de zitting der Tweede Kamer der Staten-Generaal van 23 Julij, is ingekomen een groot aantal adressen, die aan de commissie voor de verzoekschriften zijn toegezonden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 21 Julij. In de zaak der Commune revolutionnaire zal morgen uitspraak worden gedaan. De afbreking van meer dan twee honderd huizen, en het wegnemen van vijftien straten, pleinen en gangen en kruisgangen enz., is op til.

MADRID, 14 Julij. De Gaceta de la Union verwachtte reorganisatie van het ministerie van Binnelandse Zaken mede, waaraan belangrijke bezuinigingen werden toegevoegd.

ENGELAND.

LONDEN, 20 Julij. Het bulletin nopens den gezondheidstoestand van de koningin luidt, dat H. M. in den afgelopen nacht zeer heet gehoeft, doch zich heden morgen verligt gevoelde.

Duitschland.

KEULEN, 22 Julij. Volgens berichten uit St. Petersburg van 15 dezer, had de Russische opzetterloot, bevestigd uit te zenden dien dag de reeds van Kroonstadts verlaten, om naar het heet in den Franschen zeebezem een oefeningstocht te doen.

BERLIN, 21 Julij. Er is sprake van eene verhoging der belasting op den tabak, waarbij echter de inlandsche in eene mindere mate dan de van buiten ingevoerde zou getroffen worden.

en behelst het reeds bekende voorstel dat Turkije het door Rusland geëischte traktaat zal onderteekenen, tegen eene verklaring van den Czaar, dat daarmede geen inbreuk op de soevereine regten des sultans gemaakt zal worden.

Men verneemt, dat de Czaar van deze drie ontwerpen geneigd is het eerste aan te nemen, zonder zich echter daaromtrent officieel te verklaren.

BELGIE.

BRUSSEL 22 Julij. Uit eene partikuliere korrespondentie den Précurseur uit Konstantinopel, blijkt o. a. dat er een geheim verbond tusschen de Verenigde Staten van Noord-Amerika en den Sultan schijnt te bestaan.

STADSNIJEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 23 Julij. GETROUWD (20 Julij): S. M. Canter met H. Emanuel. OVERLEDEN (17 Julij): N. Bosman, 39 j. — (19 Julij): S. A. M. Hildebrand, 19 j.

PRINS-COURANT DER EFFECTEN.

Table with 4 columns: Date, Item, Price, and another Price. Includes entries like Nederl. Werkel. Sch., Dito Dito, Dito Dito, etc.

Kaers. van het Geld: Betsening 2 1/2 pCt., Prolongatie 2 1/2 pCt., Diskonto 2 pCt.

Table with 2 columns: City and Exchange Rate. Includes entries like Paris, Liverpool, Napels, etc.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 22 Julij. Belg. leen. 2 1/2 pCt. 56, 140/1842 4 1/2 pCt. 98; 1848, —; Spanje 1—8 pCt. 22; Binnenl. 6 pCt. 43; Romeinen 5 pCt. —; Oostenrijk Metalliek 5 pCt. 85 1/2.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 23 Julij.

OVERZICHT DER WEEK.

KOFFIJ. De handel was gedurende den loop dezer week niet zeer belangrijk, de gunstige berichten van Bandoe, per laatste Mail ontvangen, versterkten evenwel de opzichte voor dit artikel, het dat zich voor de genade van de prijsvele koopers voordeden, doch verkoopers zich geheel van de markt terug hielden, waardoor voor de afsluiting behoeften niet droegen prijs werd besteed.

N. H. M.